

Nr 53.

Av fru **Svenson m. fl.**, om rätt till fast förvärvsavdrag vid den kommunala beskattningen för gifta kvinnor, som deltagar i mannens jordbruk eller rörelse.

I samband med den av 1952 års riksdag beslutade skatteformen genomfördes en reform av de s. k. förvärvsavdragen för gifta kvinnor med inkomst av eget arbete eller rörelse. Reformen innebar att ett fast förvärvsavdrag för sådana kvinnor om 300 kronor skall utgå, och beträffande sådana gifta kvinnor med barn, för vilka rätt till barnbidrag föreligger, skall förvärvsavdraget i den mån inkomsten därtill förslår, utgöra 300 kronor jämte 10 procent av inkomsten, sammanlagt dock högst 1 000 kronor. Vidare skall förvärvsavdrag vid den statliga beskattningen utgå även för gifta kvinnor, vilka deltagar i mannens jordbruk eller rörelse. Då inkomsten i dessa fall deklarerar av mannen följer därav, att yrkande om avdrag skall göras i hans deklaration och att avdraget skall medgivas vid hans taxering. Avdraget utgår med ett fast belopp av 300 kronor. Om hustruns arbetsinsats i något fall varit så ringa, att den icke motsvarar ett värde av 300 kronor, skall hon icke anses ha deltagit i arbetet, och följaktligen föreligger icke rätt till avdrag.

I motioner vid 1952 års riksdag, bl. a. motionerna nr 213 i första kammaren och 135 i andra kammaren, framställdes yrkanden om att rätt till förvärvsavdrag för gift kvinna, som deltagar i mannens jordbruk eller rörelse, skulle medgivas även vid den kommunala beskattningen. Bevillningsutskottet avstyrkte emellertid dessa yrkanden i sitt utlåtande nr 50 vid nämnda års riksdag. Utskottet ansåg att det ifrågakvarande förvärvsavdraget endast borde komma i tillämpning vid den statliga beskattningen av det skälet, att den för kvinnor med barn i propositionen nr 213 föreslagna påbyggnaden av 300-kronorsavdraget — vilket förslag sedan godkändes av riksdagen — icke avsåg annat än den statliga beskattningen.

I reservation till utskottets utlåtande av herrar Gustaf Elofsson, Werner och Jonsson i Skedsbygd framhöll reservanterna att starka skäl talade för att förvärvsavdraget för gifta kvinnor, som deltagar i mannens jordbruk eller rörelse, skall medgivas även vid den kommunala beskattningen. Reservanterna förutsatte fördenskull att Kungl. Maj:t skulle ägna denna fråga uppmärksamhet, så att förvärvsavdrag framdeles skulle kunna medgivas även vid den kommunala beskattningen.

Något förslag från Kungl. Maj:ts sida i denna fråga har emellertid icke

förelagts riksdagen. Enligt vår mening måste det ur rättvisesynpunkt vara riktigt att principiell jämställdhet skapas mellan de gifta kvinnor, som deltagar i mannens jordbruk eller rörelse, och andra gifta kvinnor, som är yrkesverksamma. Det av bevillningsutskottet vid 1952 års riksdag anförda argumentet mot yrkandena om avdrag även vid den kommunala beskattningen, nämligen att påbyggnaden av 300-kronorsavdraget för yrkesverksamma gifta kvinnor med barn är avsett att tillämpas vid den statliga beskattningen, kan endast anses vara av rent formell art och icke utgöra något avgörande skäl mot en ändring.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära förslag antingen till innevarande eller nästkommande års riksdag om rätt till fast förvärvsavdrag vid den kommunala beskattningen av samma storlek och på samma villkor som vid den statliga beskattningen för gifta kvinnor, som deltagar i mannens jordbruk eller rörelse.

Stockholm den 19 januari 1954.

Theodor Johansson.
Fritiof Karlsson.

Nils Theodor Larsson.
B. A. Nilsson.

Gärda Svenson.
Ivar Nilzon.
Torsten Bengtson.

Nr 54.

Av herr Mogård m. fl., om inrättande av en stiftsadjunktur för sjömansvård i Stockholms stift.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 73.)

Stockholm i januari 1954.

Hardy Göransson.

Gösta Elfvig.

Bertil Mogård.

R. Lundqvist.
